

Тривожно гримлять барабани — вже люди не ходять;  
Це осінь, і чується втомлена пісня гусей...  
А ніч розсипає дзвінкої роси білі води;  
А в ріднім краю місяць світло ясніше несе.

І брат мій далеко, розлучені ми — чи навіки?  
Ніхто не пита, чи помер я давно, чи живу;  
Я довго не маю листів, а послав їх без ліку, —  
Пожежі війни все палають вві сні й наяву...